

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267670576.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Siger du da med Skel Gud hafd' ej noget at skaffe?
Før al Verden blef til? du det ô Dicter mon klaffe.
Vilde du ocsaa grandt din Skaber bedre betracte,
Skulle du uden Tant det om hans Ævighed acte,
At den ævige Gud er alting ævigt for Øje,
Skuer mand ind oc ud det lange, dybe, det høje.
Hves for Mennisken er u-skabt oc intet med alle,
For hans Ævighed det dog skabt mand maatte vel kalde,
Icke før være kand Adam, for Ævigheds HErre,
Førend den sidste Mand, som u-skabt endnu mon være;
Slutte vi derfor saa; hvad os i tiden er blefvet,
Mon af Ævighed staa for Gud, som ævig hâr lefvet,
Er nu nogen saa fix hand ydermere vil spørre,
Hvi Gud Dagene sex sig tiltog Verden at giørre,
Kunde hand icke foort tillig' altingest vel mage,
Være sig lidt oc stoort, ej lang betænkende tage?
Guds u-endlich Mact, tør ingen Christen paatviile,
Hafde hand ickun sagt; frem alting uden al hviile,
Vare det oc vel skeed saa snart hand vilde det tale,
Hindret skulde hvo det, som Gud ej vilde forhale?
Meent du spør-siug Mand, Gud, sliig Bygmester, at være,
Af Arbeidet, som kand, vel arme trætte hiembære?
Legende gaaer det af, sig self den Gierning maae giøre
Falder oc vel i Lafv' om Gud vil Fingrene røre.
Soolen i Hafven skin staferer Jorden med Grøde,
Locker ud Rosen fin, foruden Arbeid oc Møde
Skulde da ærens Sool, af Trældom mattig opgifvis
Skulde vel Kraftens Stool, saa kraftløs gandske beskrifvis,
Eller oc meent du saa, hand Skabelonen maae hafve
Trine den til oc fra, saa snart hand noget vil skabe?
Nej, det kommer ham let foruden Trældom oc Møde,
Konsten for ham er slet der paa sig ingen tør støde.
Men den viiseste Gud vil dermed gifve tilkænde,
Hand ej fusend' hen ud men med betænkelig' Hænder,
Viiselig alting giør os at erindre ja lære,